

Відповіді

У чому твоя сила, о величний?
Адже тебе не видно, ти без обличчя.
Ти чуєш ті благання люду,
Коли шепочуть вони в тишу своєї туги?

Де твій початок, де ти існуєш?
Невже ти наші молитви не чуєш?
Чи дивишся на нас з небес?
Можливо загубив до нас ти інтерес?

Питання ті людина шепотіла
Творця, її почути у відчаї молила.
У відповідь ніхто не відповідав
Людина вірила, та Бог мовчав.

Йшли роки, людина сподівалася,
Мудрішала та розвивалася.
Залишивши минуле, душу звільнила
Секрет від істини відкрила,
Що зберігалася в книжках
Записана в простих рядках.

"Я говорю з тобою всюди
Використовуючи людей вуста.
До тебе з Вірою прибуду
Якщо душа твоя чиста".

©Ліл Шоломіцька

ЯКЩО...

Якщо ніхто твої старання не помітив,
Не переймайся –Бог все бачив!
Він зверху всі деталі закріпив,
Бо він єдиний в цьому світі зречий.

Ти тільки не здавайся, дій

Вперед рушай, прагни до мрій.
Йому цікавий твій життєвий план,
Як ти долаєш перешкод паркан.

Не думай про минуле, не тіш себе майбутнім
Роби свій день сьогодні не забутнім.
Твори свої реалі, та замалюй думки
Вимошуй до тих мрій скорочені стежки.

Дивись в перед з довірою
Той, що в обнімку з вірою.
Втілюй бажання зараз, тут.
Бог ставиться з любов'ю щирою,
До серця твого дивовижного
Обожнює, коли досягнення твої цвітуть.

Якщо ніхто твої старання не побачив,
Ти смутку віддаватись не спіши.
Бог це зарання передбачив.
До дзеркала тихенько підійди,
Там в віддзеркаленні його побачиш
Найкраще відображення твоєї душі.

©Ліл Шоломіцька

Душевні храми

Дозвольте поруч з вами посидіти,
Від вас так смачно сенсом віє.¹
Думками вашими пошелестіти,
Вони, мою тендітну душу гріють.

Мене приваблюють завжди,
Усі хто з присмаком дитинства,

Які долають корінь зла, біди,
Мечем зі сталі добродітства.

Приваблює мене, вся мудрість слів.
В яких панує красномовство.
Мандруючи в різноманітності світів,
Я в захваті від нашого знайомства.

Дозвольте посидіти поряд з вами,
Та спогадів сторінки погортати.
Це моє сховище душі й надійні храми,
Які у мемуари буду я, свої писати...

©Ліл Шоломіцька

Будьте живими.

Простими рецептами душу не вилікувати,
Спотворене тіло не відновити.
Ви спробуйте жестом любові зцілити,
Щоб серце майбутньому відкрити.

Спогади не можна на паузу поставити,
Тримайте краще віру у людей.
Щоб щупальцями сумнівів, Вас не вдалось позбавити,
Ключів, до нового життя, дверей.

Не будьте правильними, будьте живими!
Нас зближує в житті і гріх, і сміх.
Та пам'ятайте, у кожної війни є термін дії,
Вчиться знаходити своїх, серед чужих...

©Ліл Шоломіцька

Карамелеві фантазії

Мені б повітря обійняти руками,
Хмарку накинути на плечі.
Та добігти босими ногами
До місця, де колись була малечою.

Мені б веселкові купелі,
Павутиння, для ловлі мрії.

Наварити відро карамелі,
Пригощу ним минулі надії.

Мені б годинку в добі додати,
Прикрасити любов'ю людей.
Невідомість з щастям об'єднати,
Оголосити день відкритих дверей.

Кажуть, що прокинутись мені пора?
Перестати у фантазіях літати.
Та мені не до вподоби у дорослість гра,
У дитинство буду, я завжди збігати!
©Шоломіцька Ліл

Титани

Планета зберігає таємничі плани,
Скелі застигли навіки.
Стоять самотньо Титани
Немає від їхньої туги ліків .

Секретами Всесвіту володіють.
Вони є свідками утворення світів.
Титани про єдине лише мріють
Позбутися сирітства кайданів.

Дивлячись усе життя у небо
Кометою бажають бути, мати дім.
З надією, безмовно вірять сліпо
Що зможуть вільно плисти в нім .

У далекому минулому усі Титани
Творцеві присягнули на вірність.
Стоять на охороні земні капітани
Оберігаючи плинності закономірність.
©Шоломіцька Ліл

Забуті душі

Бібліотеки в запустінні,
Порожні зали в тишині.
Сріблястим порохом їх вкрило,
Життя книжок осиротіло.

Всередині сумують букви.
У кожному рядку живий поет.
Бажав письменник бути почутим
Коли творив в ночі сюжет.

Сьогодні душі спіймані
У павутиння соціального життя.
Неначе почуття поховані,
Не хочуть покидати укриття.

Розум на звалище перетворили,
Розбещеності бог, нас поневолив.
Душу абсурдом засмітили.
Забути мудрість слів дозволив.

Колись у книги ми пірнали,
Шукали сенс у їх глибинах .
З книжками, ми в обнімку засинали,
Знаходячи відповіді у їх сивинах.

©Ліл Шоломіцька

Лист воїну ЗСУ

Заплющ очі, уяви...
Найкраще місце у своїй душі.
Знайди в куточках потаємних
Забуті спогади приємні.

Як ти хлопчиськом мріяв про майбутнє,
Де ти життя свого, володар всемогутній.
Долав драконів, нищив зло
До перемоги йшов без остраху, творив добро.

Згадай місцевість де ти народився.
Чому ти досі тут, чому лишився?
Тримайся за ці спогади - це оберіг,
Саме твоє минуле повернене тебе додому на поріг!

Я знаю, ти втомився...
Ти стримуєш потвору, захищаєш нас,
А ми постійно пишемо молитви, щоб оберігали Вас.
Ви янголи для нас, Ви зараз наші Боги,
Ми мріємо про зустріч з вами, та слухати історії про перемогу.

Наші молитви віри в Вас, читатиме ми в голос кожен день,
Поки ми існуємо - слова не зникнуть з записаних пісень.
Нехай наші послання надають наснаги, зігрівають,
Того ворога долати допомагають.

Ми віримо і Вас, і в України майбутнє,
Поки в нас є Ви - найкращі воїни могутні!
©Ліл Шоломіцька